

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiem.

Aankondigingen 15 centiem per druk-regel.

TONGEREN, DEN 22 AUGUSTUS.

De Internationale.

Meer dan ooit zouden de leden van de Internationale hunne geheimzinnige werkingen voortzetten.

Volgens *Paris-Journal* zou het middencomité van de Internationale in de laatste dagen te Londen eene vergadering hebben gehouden, waarin men, volkomen t'akkoord met Felix Pyat, Bergeret en andere leden der Commune, de volgende besluiten zou genomen hebben :

« 1. Al de pogingen tot opstand, uitgaande van de maatschappij, samen te trekken in Spanje en het zuiden van Frankrijk ;

« 2. Zooveel als het mogelijk is de usines, fabrieken en andere nijverheids-vestigingen te verwoesten door het vuur, en zich te dien einde te bedienen van personen, die tot de maatschappij behooren. Deze maatregel heeft geen ander doel dan den arbeid onmogelijk te maken, en dienstvolgens al de werklieden, die tot ellende en bedelzak gebracht zijn, te doen dienst nemen in de rangen van het internationale leger.

« 3. De Koningen van Spanje, Italië, Portugal en België, alsmede den heer Thiers, te vermoorden. »

Dit nieuws schijnt ons geheel en al uit de lucht gegrepen, of, indien er eenige waarheid ligt in opgesloten, schijnen de ontwerpen van de Internationale op het oogenblik dat de gansche beschafte wereld zich tegen deze mannen opricht, aan krankzinnigheid toegeschreven te moeten worden.

Frankrijk levert ons het droevige voorbeeld van hetgene de leerstelsels der Internationale na zich slepen, wanneer zij in praktijk moeten gesteld worden door mannen, die, door brand en moord, deze leerstelsels willen doen zegpralen.

Overal, waar de Internationale er eenigzins in gelukt is eene arbeidstaking te weeg te brengen, hebben de werklieden, ofschoon in den beginne verblind, later maar al te duidelijk ondervonden, dat zij en hunne families de slachtoffers geworden zijn van de mannen, die hen tot werktuigen hebben gebruikt.

Wat den koningmoord betreft : 't zijn enkel personen, welke men wil doen verdwijnen van het wereldtooneel, met welk nut ? ... Om hen door andere koningen te zien vervangen worden ? want stellig is de gedroomde wereld-republiek niets anders dan eene utopie.

De samenzweringen van de kopstukken der Internationale zullen machteloos blijven, zoolang zij brand en moord aanprediken, zoolang zij door arbeidstaking den werkman den bedelzak om den hals willen hangen, zoolang zij de wereld willen hervormen door de misdaad !

De runderpest.

De runderpest richt bij voortdurend verwoestingen aan in het Fransch Ardennen departement. Zij heeft zich nu verklaard te Rivoli bij Givet, aan den rechten oever van de Maas. Heel onze grens is om zoo te zeggen besmet langs henen dat departement, tot aan Longwy.

Het is dan ook noodzakelijk dat men voortga met strengelijk al de maatregelen toe te passen die voorgeschreven werden om de inrukking der ziekte in ons land te keer te gaan.

Overbrugging van het gebeente der gesneuvelden in 1830.

Het ligt nog in het geheugen van velen van ons, hoe in 1832 de nederlandsche vlag nog op een enkel punt in gansch België waaide, op de citadel van Antwerpen : baron Chassé met zijne soldaten verdedigde die laatste schuilplaats tegen de Fransen, welke het kasteel belegerden en den laatsten slag kwamen toebrengen, die ons van onze noorderbroeders, van onze stamgenooten, scheidde.

Was de verdediging van het kasteel dapper, de aanval van de fransche zijde werd niet minder hardnekkig doorgezet en langs beide zijden was het getal der dooden tamelijk groot. Eindelijk viel 't kasteel voor de fransche overmacht ; baron Chassé gaf zich over en zij, die het kasteel na de overgaf bezochten, overtuigden zich door het uitzicht alleen, dat men slechts de wapens had neergelegd toen allen weerstand onmogelijk werd.

De Nederlanders der Citadel vertrokken als krijgsgevangenen naar Ayres in Frankrijk. In een hoek van het kasteel lagen diegene begraven, welke tijdens het beleg waren gesneuveld. Begraven is eigenlijk het woord niet ; met wat aarde bedekt zou beter passen. De eerste bezoekers van het kasteel herinneren zich nog, hoe lijken ten halve, met been of arm, boven grond uitstaken.

Later werd die begraving beter geregeld, en de plaats waar de gesneuvelden rustten, was aangeduid.

Het hollandsch gouvernement heeft aan België de toelating gevraagd om de overblijfsels der gesneuvelde Hollanders uit de citadel van Antwerpen naar Holland weder te voeren. Deze vraag is toegestaan en gisteren 21 augustus zijn de gebeentes, in vier doodkisten, met groote plechtigheid geladen en naar Holland overgevoerd.

Voorzeggingen van doctoor Larney.

De *Figaro* neemt den volgenden brief op welke wij letterlijk vertalen, hopen dat de inhoud er niet van verzeeplijkt wordt :

« Men heeft veel gesproken van profetien en voorzeggingen, tijdens den eersten oorlog.

« Onder deze profetien was er eene welke ik in november 1870 den eerste aan het publiek kenbaar maakte, te weten, dat dezen oorlog onmiddellijk door eenen burgeroorlog zou opgevolgd worden.

« Men sloeg geen acht op mijne voorzegging die zich, helaas ! verwezentlijkte.

« Ik houd mij uitsluitend met *magnétisme* op, en onder de talrijke subjecten, welke ik beproefd heb, zijn er twee die wonderbare uitslagen opgeleverd hebben en die mij, de in november bekend gemaakte voorzegging deden.

« Maar ik zou u doen huiveren, indien ik u de nieuwe veropenbaringen mijner twee subjecten deed, welke ik gisteren afzonderlijk ondervraagd heb.

« Ik kan er mij echter niet toe besluiten te zwijgen.

« Ziehier dus letterlijk de woorden welke ik opgevat heb.

(Het volgende is in rooden inkt geschreven.)

« De onmeetbare rampen, welke Frankrijk getroffen hebben zullen de laatste niet zijn :

« Binnen zes maanden zal M. Thiers aan eene hartziekte bezwijken ; zijne dood zal plotselings zijn.

« Groote verwarring in Parijs !

« De verschrikkelijke maatschappij der Internationale, door Pruisen en Engeland betaald, gebruikt makende van de verwarring van het oogenblik, zal als een man rechtstaan.

« De moordery zal ijelijk zijn ; 't zal eene ware Sint Bartelsnacht zijn ! ...

« Parijs zal afgebrand worden !

« De ongelukkige werklieden door hooze agenten tot het schelmstak aangedreven, zullen tot den bedelzak gebracht worden ; zij zullen naar Amerika uitwijken om daar werk te vinden. Maar daar zullen zij honderd duizend Duitschers vinden die hun steenigen en buiten de steden drijven zullen.

Zij zullen allen van honger sterven met bunne families na in de bosschen der nieuwe wereld rondgedwaald te hebben ?

« Wat zal er dan gebeuren ?

« De provincie zal in opstand komen ; het koninkrijk zal uitgeroepen worden en in naam der heilige principen der maatschappij om de principen der maatschappij te redden zal gansch Frankrijk den troon aan den graaf van Chambord aanbieden

« Parijs afgebrand zal niet meer de hoofdstad van Frankrijk zijn ; Versailles zal het verblijf des kleinzoons van Lodewijk XIV worden.

« Wie zou Gods tusschenkomst durven loochenen indien dat alles eens wezentlijkheid worde.

« Ah ! heeren republikeinen, gij zult u kunnen zeggen dat gij sedert eene eeuw het arme Frankrijk wel ongelukkig hebt gemaakt.

« Ik ben nog onder den pijnlijken indruk van dit tooneel, tot twee maal herhaald, mijne pen heeft bij het schrijven dezer regelen.

« Uw verkleede dienaar,

« Doctor Ph. Larney.

« 16 augustus 1871.

« Op het oogenblik dat ik u dezen brief toezend doe ik een mijner subjecten in slaap.

« Ik stel hem de volgende vraag voor.

« Zullen wij met den graaf van Chambord eindelijk den vrede hebben ?

« Ziehier het antwoord :

« Frankrijk zal te beginnen van Paaschdag 1872 vijf-en-twintig jaar opvolgend rust genieten ; het zal nog buiten, noch binnenlandsche revolutie hebben. Elzas en Lorreinen zullen het teruggeven worden zonder dat daarom een bloeddruppel gestort worde.

« Indien dat alles moet plaats hebben waarom

zouden wij dan niet onmiddellijk met het einde begonnen.

» PH. LARNEY. »

Men schrijft uit Luik, 20 augustus :

Den 15 dezer, een dag die aan het keizerrijk dierbaar was, is in Frankrijk de laatste trein met gekwetsten en zieken van het Fransche leger teruggekeerd, die tot hertoe in Duitschland was gebleven, uit oorzaak van hunnen ergten toestand. Deze trein is eergisteren avond ten 6 ure door onze statie gereden ; hij bestond uit 31 ambulancerijtuigen en vervoerde 148 soldaten. Een groot getal ziekendieners, verscheidene geneesheeren en drie aalmoezeniers vergezelden hem. De trein is naar Rijsel vertrokken. Van de 500,000 Fransche soldaten, die naar Duitschland zijn gestuurd, blijven er slechts een 30tal, wier gezondheidstoestand niet toelaat hen naar hun land over te brengen.

— Men deelt ons, zegt de *Ami de l'Ordre*, een zeker middel mede om op staanden voet, en voor altijd, de onverdragelijke smarten te genezen, door eene zenuwpijn (*névralgie*) veroorzaakt. Het bestaat in het leggen op het zieke deel, van eenen pekelharing (zooals hij uit het vat komt) en zulks op de volgende wijze : na hem in twee deelen te hebben geopend, zich van de helft te bedienen waarin zich de eiers bevinden en ze 24 uren op de kwaal laten. Een ongevulde haring of milt brengt geen hoegenaamd goed te weeg. De deftigen persoon die ons dit recept mededeelt, heeft zich zelf aldus genezen van eene ingewortelde zenuwpijn in de lendenen en aan het hoofd, die sedert drie jaren duurde. De kwaal is niet teruggekeerd. Hetzelfde bijzonder geneesmiddel is gelukt bij eene grootmeigte andere personen die, op zijne raadgevingen er gebruik van maakten.

De *Journal de Médecine* zegt dat de gezondheidstoestand in België meer en voldoende wordt. De pokken zijn overal aan het afnemen. De algemeene sterfte is veel verminderd.

Buitenlandsch nieuws.

De koningsgezinde leden der rechterzij be-grijpen zeer goed de behoeften van den oogenblik en willen de macht van M. Thiers volgaarne verlengen, zelfs met den titel van president der fransche Republiek, doch maar voor den tijd dat de huidige nationale Vergadering vereenigd zal blijven ; zij staan derhalve maar de verlenging toe der overeenkomst van Bordeaux, doch gezins de officieele uitroeping van dezen of geneen regeringsvorm in Frankrijk.

Te Versailles gelooft men dat de bestrijders van 't voorstel der machtverlenging van de heer Thiers 340 tegen 305 zullen tellen. In deze schatting zou wel eenige misrekening kunnen komen, om reden talrijke leden der meerderheid zich de grootste opofferingen willen getroosten om de verzoening en de goede overeenkomst, zoo hoogst noodig op dezen nog neteligen oogenblik te behouden, en aldus de pas herstelde orde en rust onverstoord te zien voortduren.

Het proces der opstokers der Commune wordt voor den krijgsraad van Versailles voortgezet.

Hetzelfde sietsel van loochening der communisten duurt voort. Paschal Grousset wil zelfs doen gelooven, dat de Commune een afschrik heeft van bloed...

Als reden waarom hij dit verklaart, voegt hij er bij : omdat die bloedlast meer dan honderd jaren lang op zijne partij zal drukken.

Voorzeker — en nog langer.

Verwonderlijk : de Commune decreeteert het aanhouden der gijzelaars en zegt duidelijk in haar decreet, dat er van die aangehoudenen zullen doodgeschoten worden, als het geregelde leger nog bondgenooten zou door den kop schieten.

Het decreet was dus volledig.

De communisten houden de Commune voor iets heel serieus, en van den anderen kant wil Paschal Grousset doen gelooven dat het hooger genoemde decreet maar een comediëspel, maar eene waarschuwing was.

Neen, neen ! De groote communisten hebben hunne rol als serieus aanzien en hoopten door het schrikbewind, door het roode spook te zegelaren.

Het volk zou die moorden gepleegd hebben ; maar op wiens bevel, op wiens aanstoking, op wiens werking ? Op wien anders dan op die der Commune, die de wet heeft gedeceeteerd, door welke die ongelukkigen moesten vermoord worden ?

Wat de brandstichtingen aangaan, deze komen insgelijks van de Commune, van de Internationale voort ; de eerste was de trouwe uitvoerder der bevelen van de tweede, en zij werd in al hare daden van tegenstand ondersteund en aangemoedigd door de geheime maatschappijen.

Uit de dokumenten van de Internationale

blijkt, dat die afbrandingen reeds voorafgaandelijk besloten waren, en dat deze nog zullen voortgezet worden, wanneer de gelegenheid zich zal aanbieden.

Indien er ooit eene ijelijke comédie gespeeld werd, dan gebeurt dit nu : de Commune heeft haar werk zien mistukken, en om nu niet gansch onder den vloek des volks te bezwijken moet men trachten de schuld van zich af te schudden, ten einde de werking achter de donkere muren meer op nieuw te beginnen.

Alleen de Internationale verloochent zich niet : zij bekent openlijk door hare proclamatie, dat zij zal blijven moorden, zal blijven branden !

Onze lezers weten reeds dat de zendingen der revolutionaire partij, van dewelke de Internationale een grooten tak vormt, ook in Engeland en Ierland, en eveneens in Spanje, pogingen te werk stellen om aanhangers te winnen en de werkende bevolkingen in werkstaking en woeling te brengen.

Enige der belhamels van de parijische moorders en branders, laffe schurken, zijn bij tijds weg gevluht en vonden eene schuilplaats in Engeland, welk voor iederen ballingzijne haven openlaat en hem een ongestoord verblijf vergunt, immers zoolang hij de Britsche landswetten eerbiedigt.

De geheime zendingen dierzelfde ballingen, en vluchtelingen vereenigen zich nu, vooral in Ierland, met de fenians, die inderdaad een verbeterden maatschappijken toestand zoeken te verkrijgen, en zich eveneens maar al te dikwijls overgaven aan moord en brand en plundering. De fransche communisten hebben, derhalve, in de fenians eene soort van broeders gevonden.

Andere kopstukken der partij *Commune* zijn naar 't zuiden gevluht. In Madrid heeft men eenen der voornaamsten aangehouden, en de spaansche regering is voornemens hem aan het fransche Staatsbestuur uit te leveren.

Ter beletting van dezen maatregel, heeft de spaansche afdeling der Internationale eenen langen smeekbrief aan den Staatsminister gezonden, in dewelken uitleggingen gegeven worden over de echte groedbeginsels der Internationale, waarbij een oproep tot vrije werking.

De Engelsche en Spaansche staatsbesturen zullen gewis de dupen niet zijn dier looze verklaringen en gehuichelde verzekeringen ; zij ook kennen te goed, bij ondervinding, de waarheid van 't vlandsche spreekwoord :

« *Als de Vos de passie preekt, Boerkens, wacht uw ganzen !* »

Pauzelijke-Statien.

Rome, 16 augustus.

Niettegenstaande al wat de mannen der omwenteling hebben kunnen zeggen of schrijven, is Rome altijd het aan den Paus, aan de Moeders Gods en aan God getrouwe Rome. Wie het hoogfeest van gisteren gezien heeft, kan er niet aan twifelen.

Inderdaad, door welke machtige en aanboudende middelen heeft het verderf sedert den 20 september getracht de eenwige Stad haar uitzicht te doen verliezen ? Goddelooze en zedeloze dagbladen, ontuchtige boeken, walgelijke spotprinten, evangelische conferentien, beleedigingen en slagen voor al wie durfde bidden, alles werd daartoe te werk gesteld.

Rome werd een waar slagveld ; de zwakken en de hoovaardigen bezweken, enige wankelenden hebben nog meer gewankeld, maar de stroom was enkel een stroom, de sterke en vaste dijk heeft wederstaan. Het Romeinsche volk mag altijd, zooals ten tijde van den H. Paulus, geroemd worden voor zijn geloof hetwelk niet zal vergaan.

Gisteren dan, was er eene overgrote menigte in al de kerken, voornamelijk in de *Santa-Maria-major*, waar de bewoners der naburige velden in groot getal waren toegekomen. Om de verering te herstellen, door de municipaliteit veroorzaakt, die, volgens het oud gebruik geëe-kaarst op den auitaar van Paulus V geofferd had, zag men in de kapel Borghese, diegene branden welke de *Maatschappij voor de katholieke belangen* had opgeofferd, en de geloovigen schenen gelukkig over zoo eene herstelling.

Des avonds was de stad verlicht. Den 12 April hadden velen zich onthouden te verlichten door de vrees van als tegenwerkers beschouwd te worden. Gisteren was de verlichting bijna algemeen. Velen zelfs hadden, zonder erop te denken lange rijen venetiaansche lantaarnen met de *Italiaansche kleuren* uitgehangen. In den *Corso* riepen eenige mannen : « *Weg met de Lampjes !* » maar hun geroep vond geen weerklink.

Infvrouw Mastai-Ferretti, kleinacht van de Paus, omtrent 20 jaar oud en zeer schoon, is non geworden bij de Zusters Benedictijners van Tor di Specchi. De plechtigheid had donderdag laatst plaats, in tegenwoordigheid van eenen prelaat van het Pauzelijk Hof.